

Te dezleg

Liliana Trif & Ioan Grigoraș

- Te dezleg de începutul primei nopți și-al primei zile,
Când ne-am așternut sălbatici și nebuni pe-aceaste file,

Sute, mii, dar cine știe de-am avut sau nu dreptate,
Că am răsfoit în grabă ciobul de eternitate.

N-am avut atunci răbdare să dezbatem ce și cine
O să judece poemul... Am crezut că se cuvine

Să străbatem împreună drumu'-ngust al poeziei,
Când blestem, când dezlegare pe altarul fanteziei.

Te dezleg acum de toate, dar de mine niciodată,
Poezia fără tine mi-ar fi veșnic cenzurată.

- Mă dezlegi, dar lasă vraja între noi să mai plutească
Și magia să se scrie... Aripi aș dori să-mi crească

Să-mi culc tâmpla pe-o rimă, inima s-o simt cum bate,
Poezia fără tine ar fi ruptă-n jumătate.

Aș umbla prin spinii lumii taciturn ca o statuie,
Doar Hristos mi-ar fi tovarăș, amândoi bătuți în cuie.

Cine-ar reuși din slove într-un vers să ne adune
Când suntem ca două palme strâns unite-n rugăciune.

Eu m-aș dezlega de toate, dar de tine niciodată,
Că o parte-a vieții mele ar fi veșnic amputată.

Liliana Trif & Ioan Grigoraș